

Księga Jozuego

Rozdział 24

1. Potem Jezus, syn Nuna, zgromadził wszystkie plemiona do Szechem oraz zwołał starszych Izraela, naczelników, sędziów i jego przełożonych; zatem stawili się przed Bogiem. 2. A Jezus, syn Nuna, powiedział do całego ludu: Tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela: Wasi ojcowie, w tym Tarach, ojciec Abrahama i Nahora, od wieków mieszkali po drugiej stronie rzeki i czcili cudze bóstwa. 3. Zatem wziąłem z drugiej strony rzeki waszego praojca Abrahama oraz poprowadziłem go po całej ziemi Kanaan, rozmnożyłem jego ród i dałem mu Ic'haka. 4. Zaś Ic'hakowi dałem Jakóba i Ezawa, a Ezawowi wyznaczyłem górę Seir, aby ją objął w dziedzictwo; podczas gdy Jakób oraz jego synowie wyruszyli do Micraim. 5. Potem posłałem Mojżesza i Ahrona, i poraziłem Micraim; a gdy to spełniłem pośród niego, zaraz was wyprowadziłem. 6. Wyprowadziłem waszych ojców z Micraim i dotarliście do morza. Więc Micraimczycy pognali za waszymi ojcami wojennymi wozami i konnicą, aż do morza Sitowia. 7. A gdy wołali do WIEKUISTEGO, położył gęsty mrok pomiędzy wami a Micraimczykami; po czym sprowadził na nich morze, tak, że ich pokryło. Więc widzieliście własnymi oczami, co spełniłem nad Micraim. Potem przebywaliście dłuższy czas na puszczy. 8. Następnie sprowadziłem was do ziemi Emorejczyków, którzy osiedli po drugiej stronie Jardenu, a oni z wami walczyli; ale poddałem ich w waszą moc. Wzięliście w posiadanie ich ziemię oraz wytępiłem ich przed waszym obliczem. 9. Powstał też Balak, syn Cypora, król Moabu, i walczył z Izraelem. Potem posłał i wezwał Bileama, syna Beora, aby was przeklął. 10. Jednak nie chciałem usłuchać Bileama; raczej musiał wam błogosławić. Tak ocaliłem was z jego mocy. 11. Następnie przeprawiliście się za Jarden i przybyliście do Jerycha. I walczyli przeciw wam obywatele Jerycha, Emorejczycy, Peryzejczycy, Kanaanici, Chittejczycy, Girgaszyci, Chywici i Jebusyci, lecz poddałem ich w waszą moc. 12. Posłałem przed wami szerszenie, zatem ich wypędziły przed wami – dwóch królów emorejskich. Nie przez miecz, ani przez twój łuk! 13. Dałem wam ziemię, wokół której się nie trudziłeś i miasta, których nie zbudowaliście, a jednak w nich osiedliście; dostały się wam w użytkowanie winnice oraz oliwne sady, których nie zasadziliście. 14. Teraz więc, obawiajcie się WIEKUISTEGO oraz służcie Mu w szczerości i prawdzie. Usuńcie bóstwa, którym służyli wasi ojcowie po drugiej stronie rzeki oraz w Micraim – a służcie WIEKUITEMU. 15. Zaś gdyby nie podobało się wam służyć WIEKUITEMU – dziś postanówcie, komu chcecie służyć; czy bóstwom, którym służyli wasi ojcowie po drugiej stronie rzeki, czy też bóstwom Emorejczyków, w których kraju się osiedliliście? Zaś ja i mój dom będziemy służyć WIEKUITEMU. 16. A lud odezwał się, mówiąc: Dalekim to od nas, abyśmy porzucili WIEKUISTEGO, by służyć cudzym bóstwom! 17. WIEKUISTY jest naszym Bogiem. To On wyprowadził nas oraz naszych ojców z ziemi Micraim, z domu niewoli oraz na naszych oczach spełnił te wielkie znaki. Strzegł nas na całej drodze, którą przeszliśmy i pośród wszystkich ludów, między którymi przebywaliśmy. 18. WIEKUISTY wypędził przed nami wszystkie te ludy oraz Emorejczyków,

mieszkańców tej ziemi. My chcemy służyć WIEKUITEMU, gdyż On jest naszym Bogiem! **19.** Wtedy Jezus, syn Nuna, powiedział do ludu: Nie możecie ogarnąć WIEKUITEGO, bo to jest święty Bóg; On jest Bogiem żarliwym; nie przepuści waszym występkom i grzechom! **20.** Jeżeli opuścicie WIEKUITEGO, a będziecie służyć cudzym bóstwom – wtedy się odwróci, nawiedzi was niedolą i was wytępi, choć przedtem wam dobrze świadczył. **21.** A lud powiedział do Jezusa, syna Nuna: Nie! Będziemy służyć WIEKUITEMU! **22.** Zatem Jezus, syn Nuna, powiedział do ludu: Jesteście świadkami przeciwko sobie samym, że postanowiliście służyć WIEKUITEMU! Więc powiedzieli: Jesteśmy świadkami! **23.** Zatem usuńcie cudze bóstwa, które są pośród was i skłońcie wasze serce ku WIEKUITEMU, Bogu Izraela! **24.** A lud powiedział do Jezusa, syna Nuna: Będziemy służyć WIEKUITEMU, naszemu Bogu i słuchać Jego głosu! **25.** Zatem Jezus, syn Nuna, tego dnia przedłożył obowiązujące dla ludu Przymierze, i w Szechem określił mu Prawo oraz Sąd. **26.** Potem Jezus, syn Nuna, spisał te wypadki w zwoju Prawa Boga; wziął wielki kamień oraz ustawił go tam pod dębem, który stał przy Świątyni WIEKUITEGO. **27.** Nadto Jezus, syn Nuna, powiedział do całego ludu: Oto ten kamień będzie świadkiem przeciwko nam, bowiem on słyszał te wszystkie słowa WIEKUITEGO, które z nami mówił. Dlatego on będzie świadkiem przeciwko wam, abyście się nie wyparli waszego Boga. **28.** Potem Jezus, syn Nuna, odprawił lud; każdego do swojej posiadłości. **29.** A po tych wypadkach stało się, że Jezus, syn Nuna, sługa WIEKUITEGO, umarł, mając sto dziesięć lat. **30.** I pochowano go w granicy jego posiadłości, w Thymnath Serach, na wzgórzu Efraima, po północnej stronie góry Gaasz. **31.** A Izrael służył WIEKUITEMU po wszystkie dni Jezusa, syna Nuna, oraz po wszystkie dni starszych, którzy przeżyli Jezusa, syna Nuna, i którzy znali wszystkie czyny WIEKUITEGO, jakie spełnił dla Izraela. **32.** Zaś kości Josefa, które synowie Izraela sprowadzili z Micraimu, pochowali w Szechem na części pola, które Jakób nabył od synów Chamora, ojca Szechema, za cenę stu kesytów, i które przeszło na dziedziczna własność synów Josefa. **33.** A kiedy umarł i Elazar, syn Ahrona, pochowano go w Gibe, mieście należącym do Pinhasa, jego syna, które było mu oddane na górze Efraima.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012